

de compte a l'aplicar el bendatge en exercir una compressió bastant energica sense esser exagerada; això per una banda, i com a tractament, direm, mecanic; però per altre costat lo que deu fer-se és evitar desde l primer moment que ls vomits puguin presentar-se, recorrent pera això an els medis que ja queden indicats abans. Les hernies aquestes poden també presentar-se set o vuit dies després de feta l'operació, quan els punts de sutura siguen trets, reconeixent les mateixes causes i mecanisme de presentació que en el cas anterior (tós, vomits, etc.). Un cop produïdes, lo unic que queda pera fer és reduir-les tant aviat com se presentin, reforçant després la ratlla de sutura, a fi i efecte de que ofereixi més resistència a la pressió dels budells.

Finalment, en certs casos l'hernia no s forma fins al cap de bastant temps de curada la malalta; llur desenrotllo pot esser considerable; i tant aviat uniques, com multiples, avorreixen a les operades, a part dels perills que entranen. Per elles no hi ha altra solució que disposar una faixa provista d'una peça feta expressa per cada cas, que faci bona compressió, o practicar una nova laparotomia i escindir l'antiga cicatriç.

Winter, en el *Centralblät für Gyn.* (1889) cita dos casos d'emphysema de la paret abdominal, que acabaren l'un per resolució i l'altre per formació d'abcés. Realment aquest procés d'emphysema pot presentar-se; més no oferiria molt grau d'importancia si no fos perquè predisposa a la supuració.

L'exposició a l'aire dels budells pot produir sa paràlisi, siga que això obri directament sobre la fibra muscular intestinal, o sobre ls plexus nerviosos de ses tuniques; phenomen favoregut també per les errades d'antiseptis; però que vingui per un cantó o per l'altre, lo cert és que s produeix; i que un cop establerta té l pronostic molt accentuat. Per aquest motiu així que s presenta se deuen apurar tots els recursos pera obtenir el lliure moviment intestinal, car, com ja hem dit, la repetida paràlisi pot esser tant efecte d'una peritoniti com sa causa, i tant en unes condicions com en altres és forçós posar-hi remei aviat.

La millor via de l'economia que s pot fer servir en aquest cas és la via rectal, puix am l'administració de medicaments per la boca (i dient això no faig més que repetir i fer-me meva l'opinió de molts gynecolecs) no s fa més, suposant que se sospiti una peritoniti, o bé que aquesta ja s'hagi iniciat, que produir vomits, arribant-se, si ns entossudim en voler-los donar, a l'agotament de les forces de la malalta. Així, doncs, i en previsió de que pugui presentar-se aquesta complicació, convé administrar,